

مقدمه

باسمه تعالی و صلی الله علی مولانا المهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف. حضرت
بقیة الله عجل الله تعالی فرجه الشریف را با نیای مظلومش حضرت سیدالشهدا علیه السلام
پیوندها و رازورمزا و شباهت های بسیار است. روزی نیست که
به یاد جد بزرگوارش مویه نکند و در اندیشه او نباشد؛ چراکه
خون خواه اوست و «یا لثارات الحسین» به نام اوست و
ندبه گران فریادش می کنند که «أَيْنَ الظَّالِمِ بِدَمِ الْمُقْتُولِ
يَكْزُبُ بَلَاءُ». هرکس حسینی است، لاجرم مهدوی است و هر
مهدوی ای ناگزیر حسینی است. هیچ عاشورایی بدون ذکر
بقیة الله عجل الله تعالی فرجه الشریف به انجام نمی رسد که صاحب عزا اوست و
میزبان همه عزاداران شهیدان ظف.

این کتاب تلاش دارد از این پیوندها و شباهت ها و رازورمزا
بگوید تا عاشوراییان را متذکر بازمانده و سلاله سالار
شهیدان علیهم السلام کند که امروز منتظر اذن الهی است تا پرچم
خونین کربلا را به اهتزاز درآورد و به جهانیان اعلام کند: «آیا

أَهْلَ الْعَالَمِ، إِنَّ جَدِّي الْحُسَيْنَ، قَتَلُوهُ عَطْشَانًا...» و بعد قیام
جهانی خود را آغاز کند و کار ناتمام کربلا را با فراگیر کردن اسلام
در سراسر جهان تکمیل کند. این نوشته با شعر جاودان
محتشم آغاز شده است تا یک بار دیگر چشم‌ها در مصیبت
مولا بارانی شود، آن‌گاه از عاشورای مهدوی دادِ سخن رود.
با شما می‌خوانیم: «يَا رَبَّ الْحُسَيْنِ، إِشْفِ صَدْرَ الْحُسَيْنِ
بِظُهُورِ الْحُجَّةِ.»

